

ת"פ 3992/12/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד קיס - טרם הסתיים, איברהים רוביע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 3992-12-21 מדינת ישראל נ' קיס ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד		
הנאשמים		1. מחמוד קיס - טרם הסתיים 2. איברהים רוביע ע"י ב"כ עוה"ד שי טובים

גזר דין - הנאשם 2

1. הנאשם, נאשם 2 בכתב האישום, הורשע במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן-"החוק"), קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק ושינוי זהות של רכב לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק.

2. כמפורט בחלק הכללי בעובדות כתב האישום המתוקן, חברת "שילה הסל המהיר" (להלן-"החברה") הינה חברת שליחויות, המספקת שירותים לחברת "שופרסל" בתחום משלוחי האונליין. לשם ביצוע האמור, קשורה החברה עם קבלני משנה, להם מעבירה עבור עבודתם תשלום בדרכים שונות, בין היתר, במזומן, באמצעות משיכתו מצ'ינג' הממוקם בירושלים. ביום 11.9.21, ערכו הנאשמים, או מי מהם, ביקור מקדים במשרדי החברה בראשון לציון (להלן-"משרדי החברה").

עובר לתאריך 9.11.21 קשרו שני הנאשמים קשר לשדוד סכומי כסף מהחברה. לשם כך הגיעו במועד זה בשעה 09:16 לערך, למשרדי החברה, לבושים בחולצות השייכות לחברת "wolt", לראשיהם קסדות בצבע שחור ורכובים על קטנוע מסוג ג'וי רייד בצבע שחור בבעלותו והחזקתו של הנאשם 1 (להלן-"הקטנוע"), עליו ארגז בצבע תכלת השייך לחברת "wolt" (להלן-"הארגז"). עובר להגעתם למקום, שינו הנאשמים, או מי מהם, את מספר לוחית הרישוי על גבי הקטנוע.

הנאשמים חנו את הקטנוע בסמוך לחניון משרדי החברה ותצפתו במטרה לאתר את הגעתו של המתלונן, עובד החברה, כדי להסוות את מטרת הגעתם ולשוות לנוכחותם נופך תמים, נטלו הנאשמים מתוך הקטנוע חפצים, נאשם 1 אחז בדבר שנחזה להיות מגש פיצה ונאשם 2 אחז בדבר שנחזה להיות שקית נייר, והסתובבו עמם במקום.

משהבחינו כי המתלונן לא הגיע, עזבו את המקום כשהם רכובים על הקטנוע.

למחרת, ביום 10.11.21 בשעה 10:17 לערך, הגיעו הנאשמים פעם נוספת לחניון משרדי החברה, רכובים על הקטנוע ועליו הארגז, כאשר נאשם 1 לבוש מדי שליח של חברת "wolt", כובע מצחייה בצבע שחור לראשו ועל פניו מסכת פנים רפואית בצבע לבן, והנאשם 2 כשפניו גלויים. הנאשמים חנו את הקטנוע, הנאשם 1 נטל מהארגז דבר שנחזה להיות מגש פיצה, והנאשמים הסתובבו בחניון והמתינו להגעת המתלונן. בשעה 14:08 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן למקום, נושא תיק שהכיל סכום של 575,000 ₪ (להלן-"התיק"). **משהבחינו בו הנאשמים, כשהתיק על כתפו, הגיח נאשם 1 מאחורי גבו, בעוד נאשם 2 איגפו מן העבר השני. נאשם 1 התקרב אליו, משכו והתיז על פניו גז מדמיע, בעוד נאשם 2 מושך את התיק מכתפו.**

המתלונן נאבק בנאשמים ובעודו מנסה להימלט מהם, התיז נאשם 1 פעם נוספת על פניו גז מדמיע. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נפל המתלונן ארצה והנאשמים פתחו בריצה לכיוון הנגדי. לאחר שהבחינו שהתיק אינו בידיהם, שב נאשם 1 על עקבותיו ורץ לעבר המתלונן, תפס אותו בצווארו, נאשם 2 הצטרף אליו והשניים הפילוהו אל הקרקע בשנית. בעודו שכוב על הקרקע, תקף נאשם 1 את א.א. וחבט בפניו, באמצעות אגרופיו, מספר פעמים, בעוד נאשם 2 חתך את אחת מכתפיות התיק ונטלו. הנאשמים נמלטו יחדיו מהמקום.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נחבל המתלונן במצחו, בגפיו העליונות והתחתונות ובבטנו, סבל מכאבים בעין שמאל והמטומה תת-עורית פריאורביטלית, מצריבה, אודם וגירוי בעיניו.

בסמוך לאחר האירוע השיבו הנאשמים את סכום הגזלה, כאשר סך של 270,000 ₪ מתוכו הושב למתלונן.

3. ביום 6.3.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני, פרי הליך גישור שהתנהל בפני כבוד השופט טרסי, לפיו הורשעו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום המתוקן. אין הסכמות עונשיות. הנאשם 1 הופנה לתסקיר ועניינו קבוע לטיעונים לעונש ביום 10.7.23.

תסקיר נפגע עבירה

4. המתלונן בן 45, נשוי ואב לשלוש בנות, עובד עם אחיו הגדול בחברת שלחיות שבבעלות האח. המתלונן תיאר שימוש בалиמות אגרסיבית כנגדו, וכי חשש מהנזק שייגרם לאחיו, ולכן נאבק ככל יכולתו בנאשמים בניסיון למנוע מהם לשדוד את הכסף. כשניסיונו לא צלח, הוא הרגיש מושפל ומובס. בדיעבד, הבין כי עלול היה להיפגע באופן חמור יותר. המתלונן פונה באמבולנס לבית החולים, כשסבל בין היתר מפציעת ראש, חבלה בריאותיו, נשיכות וכוויות תת עוריות בדרגה 3. עם שחרורו מבית החולים שב לעבודה, חש צורך לחזור לשגרה ולנקוט בפעולה ללכידת הנאשמים. בעקבות בירורים שערך הבין שאחד השודדים עבד בעבר בחברה וכי השוד תוכן על ידי אנשים שמכירים אותו ואת אחיו ואת אופן עבודתם. ידיעה זו גרמה לו לחוש מרומה ונבגד. מאז התקיפה סובל מכאבים בגופו, אך התרשמות הגורמים הרפואיים היא כי מכאובים אלו הם תוצאה של התקפי חרדה,

אובחן כסובל מתסמינים חרדתיים והומלץ על השתלבותו בשיחות טיפוליות וטיפול תרופתי נוגד חרדה. עם זאת, לדברי המתלון הוא לא מצוי בקשר עם גורמי טיפול, כיוון שעבורו פניה לטיפול פירושה כישלון. עוד תיאר כי סובל מהתקפי זעם, תחושות בושה, אשמה ונחיתות, המשפיעות על הדינאמיקה המשפחתית בביתו. עורכת התסקיר המליצה להשית פיצוי על הנאשמים נוכח עוגמת הנפש והנזק שנגרם.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד מ. טרבלסי, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשמים שתוכננו בקפידה וכללו פעולות הכנה משמעותיות, בהן סיורים מקדימים תוך הצגת מצג שווא באשר לסיבת הימצאותם במקום ושינוי מספר לוחית הרישוי של הקטנוע. עוד עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים שהם שלומם, ביטחונם שלמות גופם וקניינו של אדם, וסבורה שמידת הפגיעה היא גבוהה, נוכח האלימות הקשה שנקטו כנגד המתלון. בהקשר זה, טענה לנזקים המשמעותיים שנגרמו למתלון כתוצאה מהתקיפה האלימה, לרבות ריסוס פניו בגז פלפל, ולנזקים הנפשיים ארוכי הטווח, ובהם הפגיעה בביטחונו, כפי שמפורט בתסקיר נפגע העבירה. בנסיבות אלו עתרה למתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי עתרה למאסר בן 50 חודשים, לצד סנקציות כלכליות משמעותיות. באשר לכספים שנשדדו, מסכימה המאשימה כי הנאשמים השיבו את כל סכום הגזלה, אך למתלון הושבו 270,000 ₪ בלבד, ולא ברור למי הועברה יתרת הכסף. על כן ביקשה להשית פיצוי גבוה על הנאשם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד ש. טובים, סבור שחלקו של נאשם זה קטן משמעותית משל נאשם 1, הוא לא ריסס את המתלון בגז מדמיע ולא פעל כלפיו באלימות. הנאשם 1 הוא עובד לשעבר של החברה, שניצל מידע הפנים לביצוע השוד. משכך, סבור כי מתחם הענישה ההולם מתון יותר מזה שהציגה המאשימה, ולשיטתו נע בין 20-30 חודשי מאסר. בהתחשב בהודאתו, העדר עבר, חרטתו הכנה, חיסכון בזמן שיפוטי וטיפול רפואיים שעליו לערוך בבית החולים, עתר למקמו בתחתית המתחם.

הצדדים הציגו פסיקה התומכת בעתירתם העונשית.

7. **הנאשם בדברו האחרון** הודה בטעותו, התנצל והבטיח שזו הסתבכותו האחרונה עם החוק.

דין והכרעה

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. מעשי הנאשם אלימים, אכזריים וחמורים. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת

השוד בהיותה עבירת אלימות קשה, הטומנת בחובה פוטנציאל פגיעה קשה בשלומם וביטחונם של הציבור. נקבע, כי המבקש להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית בכוח הזרוע תוך פגיעה בקורבנות תמימים, יענש בחומרה תוך ביכור עקרונות הגמול וההרתעה, וביתר שאת, עת השוד בוצע לאחר תכנון והכנה מוקדמים:

"חומרתה הרבה של עבירת השוד הודגשה זה מכבר על ידי בית משפט זה, לאור השפעותיה ארוכות הטווח על קורבן העבירה - אשר פעמים רבות סובל מטראומה וחרדה לזמן ממושך - וכן על תחושת הביטחון של הציבור כולו. חומרה זו מובילה לכך שמדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו כוללת עונשי מאסר בפועל, וזאת אף במקרים בהם שירות המבחן ממליץ להימנע מכך לאור שיקולי שיקום... דברים אלו מקבלים משנה תוקף במקרה דנן, כאשר השוד בוצע לאחר תכנון והכנה מוקדמים - לרבות על-ידי הסרת לוחית הרישוי מרכבו של המערער, באמצעותו הגיעו השניים לתחנה - ושבוצע בצוותא, באמצעות נשק קר והטלת אימה על העובד, ותוך גרימת נזק כלכלי ונפשי..." (ע"פ 1167/21 חוג'יראת נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (31.5.21); ע"פ 606/13 חכמון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.12.2013); ע"פ 1326/14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (2.6.2014); ע"פ 3470/11 בוזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.11.2011); ע"פ 5265/12 עמור נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (27.12.2012); ע"פ 4012/13 זיני ואח' נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (12.2.2014)).

10. חומרתה של עבירת השוד תלויה בנסיבותיה, "קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.2014)). מדרג החומרה נקבע בהתאם לנסיבותיו, כך בין היתר ייבחנו מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות (ע"פ 7655/12 פייסל נגד מדינת ישראל (4.4.2013); מספר השודדים; מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק); שימוש בנשק קר או חם או באלימות פיזית; זהות הקורבן; טיב ושווי הרכוש שנשדד והאם מדובר בסדרת מעשי שוד או במעשה חד פעמי (ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (29.11.2015); ע"פ 7240/13 סבהט נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.5.14)).
11. מעשה השוד בוצע לאחר תכנון מוקדם ומעשי הכנה, שכללו שימוש במידע פנים, הסוואת מעשיהם, וביצוע פעולות כדי להקשות על זיהויים. הנאשמים שינו את מספר לוחית הרישוי בקטנוע במטרה להקשות על זיהויים, ולבשו מדים של שליחי חברת "wolt", כדי להסוות את זהותם. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות משמעותי, ואינו נופל מחלקו של נאשם 1. השניים פעלו בצוותא חדא ותוך חלוקת תפקידים ביניהם אך מטרתם הייתה משותפת והיא לשדוד את תכולת תיקו של המתלונן. לצורך כך הצטיידו מראש בגז פלפל, ארבו למתלונן והתנפלו עליו תוך שימוש באלימות חמורה. הנאשמים לא חדלו ממעשיהם גם לאחר שהמתלונן נאבק בהם, ולאחר שנמלטו מהמקום והבחינו שלא נטלו את התיק, שבו על עקבותיהם, נאשם 1 הכה במתלונן כדי לאפשר לחברו לגנוב את התיק. גם אם למעשי של נאשם 1 מתווסף נופך של חומרה, מעילה באמון מעבידו וניצול מידע פנים וכן נאשם זה פעל באלימות חמורה יותר כלפי המתלונן, אין בכך כדי להפחית מחלקו של הנאשם שבפניו ומחומרת מעשיו. לא מצאתי ממש בטענת ההגנה, כי אין מדובר בקורבן מוחלש. המתלונן ניצב לבדו מול שניים שפועלים כלפיו באלימות ותוך שימוש בנשק קר, לא בכדי חש, כמפורט בתסקירו, מושפל ומובס.

12. מעשי הנאשמים גרמו נזק פיזי וממוני רב. למתלונן נגרמו חבלות רבות בגופו וכוויות תת עוריות. מתסקיר

שהתקבל בעניינו עולה, כי למעשי הנאשמים היו השלכות קשות על מצבו הרגשי והנפשי הבא לידי ביטוי בכל מישורי חייו. עוד גרמו מעשי הנאשמים נזק ממוני רב למתלונן ולאחיו, התיק שנגנב הכיל סכום כסף גבוה במיוחד, בסך 575,000 ₪. אמנם, לאחר המעשה, ככל הנראה כשהבינו השניים שעלו על עקבותיהם, הושב סכום הגזלה אך רק מחציתו הוחזר למתלונן ולא הובהר לאן הועברה יתרת הכסף. זהו המקום לציין, כי בניגוד למעשי שוד אחרים, שבהם סכום הכסף שנגנב אקראי, במקרה שבפנינו ידעו הנאשמים היטב, שהמתלונן מחזיק בתיקו סכום כסף רב.

13. בנסיבות האמורות מצאתי את מידת הפגיעה בערך המוגן ברף **הגבוה**. בהקשר לכך נתתי דעתי לכך שהשוד בוצע לאחר תכנון ופעולות הכנה מקדימות, בצוותא, תוך שימוש באלימות קשה ובנשק קר, לחבלות הרבות שנגרמו למתלונן ולשווי סכום הכסף שנשדד. להשבת הגזל יינתן משקל בגדרי המתחם שייקבע.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. מתחם הענישה ההולם ייקבע בהתאמה לנסיבות המעשים, ובעניינו, עבירת שוד מתוכנן בחבורה תוך הפעלת אלימות ושימוש בנשק קר. עוד מעניקה הפסיקה משקל בקביעת המתחם לסכום הכסף שנשדד.

בע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' (Abker)** (18.5.2023) שניתן אך לאחרונה, נדון עניינו של נאשם ששדד באלימות מתלוננת בת 74, עת הגיח מאחוריה בצהרי יום בתחנה המרכזית החדשה בתל אביב, הכה אותה בראשה, ובעודה שרועה על הרצפה משך בחוזקה את תיקה. נוכח התנגדותה, וחרף צעקותיה, המשיך לתקוף אותה בכך שבעט בגופה ואיים עליה שיהרוג אותה. לבסוף הצליח ליטול את התיק שהכיל בין היתר טלפון נייד, 900 דולר ו-110 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 30-60 חודשי מאסר, ובהתחשב בהודאתו, עברו הנקי, ונסיבותיו האישיות המורכבות (מבקש מקלט) העמיד עונשו בתחתית המתחם. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש התקבל. בית המשפט העליון קבע כי ניכר חוסר הלימה בין חומרת מעשיו לעונשו, החמיר בעונשו והעמידו על 48 חודשי מאסר.

בע"פ 582/23 **ישראל פלוס נ' מדינת ישראל** (8.2.2023) נדון עניינו של נאשם (נאשם 2 בכתב האישום, ת"פ 24286-09-20 **מדינת ישראל נ' דג'ני**, גזר דיני מיום 5.12.22) שהורשע בעבירות שוד מזוין בחבורה ובתקיפה בנסיבות מחמירות. הנאשם, יחד עם אחרים, שדד בשעת לילה מאוחרת בית עסק, תוך זריעת הרס במקום, איומים על יושביו ותקיפתם באמצעות בקבוקי זכוכית, סכינים, כיסאות פלסטיק וחפצים שונים. נשדדו כ-33,650 ₪, 500 \$ וטלפון נייד. נקבע מתחם ענישה הנע בין 38-60 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר ללא עבר נדון מטעמי שיקום למאסר בן 22 חודשים. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש על חומרת העונש.

בע"פ 5827/21 **ימטה נ' מדינת ישראל** (10.1.2022) אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדון ערעורו של נאשם, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם שדד באלימות יחד עם שניים אחרים את

המתלונן, בעלים של בית עסק שהכיר. במהלך השוד הכו הנאשמים את המתלונן במוטות, שבהם הצטיידו מבעוד מועד. הנאשמים נטלו מידי המתלונן תיק ובזו כ-130,000 ₪. בהמשך, לאחר שהמתלונן איתר את השודדים וצעק לעברם, השליכו את התיק שנשדד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 3-6 שנות מאסר. נאשם אחר באותה הפרשה, שהודה במעשיו ועברו הפלילי פחות מכביד, נדון למאסר בן 42 חודשים. המערער, בעל עבר פלילי, נדון למאסר בן 54 חודשים. המערער חזר בו מערעורו.

בע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי** (23.6.2014) אף אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדון ערעורו של נאשם שקשר יחד עם אחר לבצע שוד בחנות תכשיטים. הנאשם הגיע למקום המיועד רכוב על אופנוע בבעלותו, אליו חיבר לוחית רישוי גנובה. השותף כיוון אקדח צעצוע לעבר המוכר, המתלונן, והנאשם החל לאסוף את התכשיטים בחנות לתוך שקית. זמן קצר לאחר מכן השותף והמתלונן החלו להיאבק, במהלך המאבק הכה השותף בראש המתלונן באמצעות אקדח הצעצוע וגרם לפציעתו. בזכות התערבותם של עוברי אורח נלכד הנאשם בסמוך למקום ואילו השותף נמלט כשבידיו שלל מהחנות בשווי של עשרות אלפי שקלים. נקבע מתחם ענישה הנע בין שישה חודשי עבודות שירות לבין 50 חודשי מאסר. בהתחשב בהודאתו, עברו הפלילי הרלוונטי ודפוסיו העברייניים נדון למאסר בן 40 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה ההולם בעבירת שוד בנסיבות מחמירות בנסיבות דומות נע בין 3-6 שנות מאסר, ונוכח נסיבות העבירה ועברו הפלילי הוחמר עונשו, מבלי למצות את הדין, כך שיעמוד על 52 חודשי מאסר;

בע"פ 4791/20 **מדינת ישראל נ' רואד טאלב** (26.11.2020) נדון ערעור מדינה בעניינם של שלושה אחים, בעלי עבר פלילי מכביד, שתקפו ושדדו בצוותא נהג מונית כשהם תחת השפעת אלכוהול. השלושה נטלו את רכושם, בעוד אחד מהם מכה בפניו באגרופים, המתלונן נזקק לטיפול רפואי ואשפוז. בית המשפט גזר עליהם עונש מאסר בן 30 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחמיר בעונשם, כך שמשיב 1 ירצה עונש מאסר בן 48 חודשים כולל הפעלה במצטבר של מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ומשיבים 2-3 ירצו עונש מאסר בן 42 חודשים. בפסק דינו קבע, כי העונשים שנגזרו על השודדים הם **"עונשים שסוטים באופן קיצוני לקולא ממדיניות הענישה אשר נקוטה בדינו. עונשים אלו אינם יכולים לעמוד: הם אינם הולמים את חומרת העבירות בהן הורשעו שלושת האחים; הם מחלישים את ההרתעה מפני מעשים דומים; והם אינם משקמים את ערכו המוסרי של נפגע העבירה שגופו, רכושו וכספי עמלו היו לטרף קל..."**;

בע"פ 7851/16 **מוחמד סוויטי נ' מדינת ישראל** (11.9.2017) נדחה ערעור נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשוד מזוין ועבירות נלוות. המערער שימש נהג חבורה ששדדה באלימות קשישה בת 78, תוך נקיטת אלימות כלפיה וכלפי המטפלת הסיעודית שלה. נשדדו כספים ורכוש בהיקף של 400,000 ₪. נקבע מתחם הנע בין 3-7 שנות מאסר. המערער צעיר נעדר עבר פלילי, נדון למאסר בן 44 חודשים;

בע"פ 3161/17 **האדי עסאלה נ' מדינת ישראל** (1.2.2018) נדחה ערעור שלושה מערערים ששדדו באלימות מפעיל בית הימורים, לאחר שסירב להכניסם למקום. הם התיזו על המתלונן גז מדמיע, כיוונו לפניו חפץ הנחזה לאקדח ונטלו מהקופה סך של 6,600 ₪. נקבע מתחם הנע בין 2.5-5 שנות מאסר. המערערים צעירים (19, 22, 28), ללא עבר פלילי, נדונו למאסר בן 33 חודשים;

בע"פ 5368/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל** (08.09.2014) נדחה ערעורו של נאשם שקשר קשר עם אחר והשניים שדדו תחנת דלק כשהם חבושים בקסדות מגן תוך שהנאשם איים על עובד המקום באמצעות חפץ שנחזה לאקדח והכה אותו באמצעות תיק בראשו והותיר על כנו עונש של 42 חודשי מאסר.

בע"פ 5686/20 **ויקטור ארמן נ' מדינת ישראל** (4.11.2020) נדחה ערעור שלושה מערערים, צעירים ללא עבר פלילי, שהורשעו בעבירה של **ניסיון** לשוד, ונדונו לעונש מאסר חמור בן 40 חודשים. המערערים הגיעו רעולי פנים לבית עסק, התיזו על המתלוננים גז מדמיע, כפתו את ידיהם והיכו אותם, הם הוציאו מכיסיהם של המתלוננים את מפתחות העסק והרכב, ונטלו את הטלפונים הניידים של השניים וכסף, טרם נמלטו מהמקום, נתפסו בכך ע"י שוטר. נקבע מתחם הנע בין 30-60 חודשי מאסר;

בת"פ (מח-י-ם) **מדינת ישראל נ' אלשיך** (4.4.2016, 16.3.17) הנאשמים, אב ובנו, הורשעו בעבירות שוד בחבורה תוך שימוש באלימות, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נלוות. נקבע מתחם הנע בין 6-12 שנות מאסר. הנאשמים נדונו למאסר בן שבע שנים וחצי. עונשו של הבן הוקל מעט ל-7 שנות מאסר בערעור שהגיש (ע"פ 4023/16 **אלשיך נ' מדינת ישראל** (24.4.2017));

בת"פ (מחוזי-ים) 49871-03-12 **מדינת ישראל נ' זיני** (25.4.2013) מדובר במעשה שוד שבוצע על ידי שניים, שלאחר תכנון מוקדם שדדו חנות תכשיטים תוך שימוש בגז פלפל, תקיפת המתלונן וחניקתו. למתלונן נגרמו חבלות וכן נשדדו ממנו כסף, תכשיטים בשווי כ-28,000 ₪ ומכשיר טלפון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר. הנאשם 1, שלחובתו הרשעות קודמות, נדון ל-4 שנות מאסר והנאשם 2 שלחובתו הרשעה קודמת מינורית, נדון ל-3 שנות מאסר.

15. לאחר ששקלתי את נסיבות המעשה ומדיניות הענישה הנוהגת, **מצאתי לאמץ את המתחם לו עתרה המאשימה ולקבוע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר** וענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. הנאשם שלפניי, יליד 1998, ללא עבר פלילי. לזכותו תיזקף הודאתו, הבעת החרטה, וחסכון בזמן שיפוטי. הנאשם שהה במעצר לתקופה של חודשיים, הועבר לאיזוק וביום 5.1.23 שב למעצר מבחירתו. לדברי סניגורו, סובל מבעיות רפואיות בכליות (לא הוצגו מסמכים רפואיים). נוכח שכיחותה של העבירה בה הורשע, וקלות ביצועה, אתן משקל נכבד לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, בצד זאת אתחשב בכך שזהו מאסרו הראשון. עוד אזקוף לזכותו את השבת מלוא כספי הגזל, יש להצטער על כך שרק מחציתם הושבו לידי המתלונן. לפיכך, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בסמוך לתחתית המתחם.

אשר לרכיבים הכלכליים- אשית על הנאשם פיצוי למתלונן נוכח עוגמת הנפש והנזק הנפשי שנגרם לו.

17. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

עמוד 7

- א. **38 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו החל מיום 16.1.22 ועד 14.3.22, והחל מיום 5.1.23 ועד היום.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירות רכוש או אלימות מסוג עוון.
- ד. 4,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 6.8.23.
- ה. 12,000 ₪ פיצוי למתלונן, הפיצוי ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 6.9.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, במעמד הצדדים.